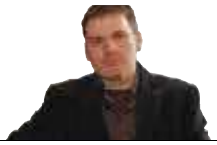
Regió7, 18/03/21

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

El Pirineu i el seu dret a tots els estils de l'art

El mes d'octubre de l'any 2010 el llavors conseller de Governació, Jordi Ausàs, i l'alcalde de Martinet, Josep Castells, al capdavant d'una delegació d'autoritats locals van inaugurar el gran pont blanc que creua el Segre a la part més oriental del nucli urbà. Es tracta d'un pont de metall i formigó que pesa 106 tones coronat per un gran arc ornamental que a la part central fa més de sis metres d'alçada. El vial que serveix per travessar a peu o en bicicleta el riu fa 37 metres de llargada i una amplada variable entre 2,50 i 3,50 metres. La instal·lació del nou pont, que va costar 337.569 euros, va generar un gran debat a la Cerdanya per la seva volumetria i aspecte. El nou pont recorda obres que han resultat emblemàtiques de l'arquitecte valencià Santiago Calatrava com la la Ciutat de les Arts i les Ciències de València o la Torre Olímpica de Comunicacions de Barcelona, un dels elements lligats ja a l'horitzó de la capital catalana. El debat a la comarca es va centrar en si era lleig i en el fet que una estructura d'aquestes dimensions i disseny s'adequava a l'entorn natural del riu, el poble i els vessants de la muntanya de Montellà on està situat. Els seus detractors van esgrimir, molts encara ho fan cada vegada que passen per Martinet i el descobreixen imponent sobre el cabal, que no és un pont adequat per la Cerdanya i el Pirineu i que, en canvi, sí que ho seria un pont de fusta i pedra dimensionat a l'escala humana. Aquest argument plantejava una condemna del món rural, l'anomenat des de fa uns anys 'territori', a no tenir accés a tots els nivells de l'art i la cultura, de manera que la Cerdanya i el Pirineu no poguessin sortir dels paràmetres d'allò tradicional i rústic. Aquest dissabte passat, l'església de Sant Pere de Berga va acollir un concert de l'orquestra del Conservatori de Música dels Pirineus. Un conjunt de 35 alumnes de la Seu d'Urgell, Puigcerdà i Berga van interpretar un repertori amb Aeternam per a orquestra de cordes de Bernat Vivancos; Simfonia en Re Major op. 3 número dos de Johann Stamitz amb els moviments Presto, Andantino, Menuetto i Prestissimo; Valse triste, op. 44 número u de Jean Sibelius, i Fratres per a cordes, vent i percussió, d'Arvo Pärt. El concert va comptar amb la direcció d'Oleguer Aymamí, el qual va lloar la qualitat tècnica dels joves músics i la consolidació del projecte del Conservatori dels Pirineus, una institució que, com el pont de Martinet, constata la bona convivència del Pirineu amb totes les expressions artístiques, també les que no són part del folk i la tradició.